

זוהר תהלים

האדם טעם מיתה, ושולט בו הצד של רוח הטומאה.

ובזה היה נזהר דוד המלך שלא יטעם טעם מיתה, ולא ישלוט בו הצד של רוח האחר, לפי ששים נשמין חסר אחד הוא סוד החיים שלמעלה, שהם ששים נשמין העליונים, והם הסוד שלהם הוא שתולה בהם החיים^{יב}, ומשם ולמטה סוד של מיתה הוא.

בַּחצוֹת הַלַּיְלָה שֶׁהִקְדָּשָׁה מִתְעוֹרְרַת הָיָה דָּוִד צָרִיךְ לְהִתְקַשֵּׁר לְמִקוּמוֹ בְּמַלְכוּת וְלֹא לְהִאָּחֵז בְּמִקוּמָה הַמֵּיתָה

ועל כן דוד המלך היה משער שיעור שנתו בלילה, באופן שיתקיים בחיים, שלא ישלוט בו טעם של מיתה, וכאשר הגיע חצות הלילה היה דוד מתקיים במקום החיים, לפי שכאשר מגיע חצות הלילה, וכתר הקדוש נתעורר, נצרך שלא יהיה נמצא דוד מתקשר במקום אחר, במקום של מיתה.

דוד היה הולך לישון כשיעור שיתין נשמין קודם חצות הלילה

אמר לו, בהתחלת הלילה היה יושב עם כל חכמי ביתו, והיה שופט משפטים ועסק בדברי תורה, ואחר כך היה מתנמנם שינתו עד חצות הלילה, וקם בחצות הלילה ונתעורר והתיגע בעבודת רבונו בשירות ותשבחות^{יג}.

דוד מלך ישראל חי וקים לא ישן יותר משייתין נשמין כדי שלא להיכנס למדרגת מיתה

בתוך כך אמר איש ההוא, וכי דבר זה שאמרתם כך הוא, יש סוד בענין זה, שהרי דוד המלך חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים, ודוד המלך היה נשמר כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, לפי ששינה אחד מששים במיתה היא, ודוד בעבור מקומו שהוא חי, לא היה מתנמנם אלא ששים נשמין^{יד}, שעד ששים נשמין פחות אחד הוא חי, משם ולהלאה טועם

זיו הזוהר

ששרשו שהיא המלכות, תפרד מן התפארת עץ החיים, ויתגבר בה המיתה, כי אם אין רחמים מתגבר הדין. קיב. האמנם שכל שתין נשמין העליונים הם מקום החיים, כי הן שש הספירות כלל התפארת עץ החיים, אבל כיון שבסוף הששית תיכף מתחלת המקום שהוא סוד המיתה, לפיכך היה דוד נשמר מלישון שתין נשמין שלמין, על דרך סייג שלא יתמך בשינה רגע יותר באונס, רק היה ישן שתין נשמי פחות מעט, ויש מפורשים כאן שהשתין נשמין העליונים, רמז על שש מדרגות של מדת המלכות, ורק מדרגה השביעית של מדת המלכות, היא סוד המיתה ששם אחיזת ויניקת הקליפות בסוד הכתוב:

קי. רבי יוסי דייק כן, ממשמעות מקרא הזה, "וְאָנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ", ואמרו חכמינו זכרונם לברכה אין עז אלא תורה, שנאמר: "ה' עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן" (תהלים כט, יא), והיינו כמו שאמר דוד, "וְזִמְרוֹת הָיוּ לִי חֲקִיךָ" (תהלים קיט, נד), וכך היה מנהגו בתחלת הלילה, ועל אחר חצות אף "וְאָרְנָן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ", פירוש עד הבקר ירנן בשירות ותשבחות. קיא. פירוש שמקומו ושורשו הוא במדת המלכות שהיא סוד המיתה, ועבודת יוד היה לגרום הזדווגות המלכות עם התפארת, שנקרא עץ החיים, ועל ידי זה נעשית המלכות בבחינת חיים, ולכך היה דוד נזהר שלא לישון שתין נשמין שלמין, לטעום טעם מיתה, כי היה גורם על ידי זה פגם למעלה